

عنوان مقاله:

تحلیل انواع گونه های هنجار گریزی در برخی از نقاشی های مدرن بر اساس الگوی لیچ

محل انتشار:

مجله هنرهای زیبا: هنرهای تجسمی، دوره 28، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

حسن سلاجقه - استادیار گروه نقاشی، دانشکده هنر و معماری صبا، دانشگاه شهید باهنر کرمان، کرمان، ایران.

خلاصه مقاله:

هنجار گریزی به عنوان یکی از شگردهای بیانی و روش برجسته سازی در دنیای ادب و هنر به معنای خروج از معیار عادی و آشناست که در پی آن، مخاطب در مواجهه با اثر به درنگ واداشته می شود و معنا به تاخیر می افتد. جایگاه، نقش و اهمیت هنجار گریزی در متون ادبی و هنری به حدی است که منتقدان به بررسی آن از زوایای مختلف پرداخته اند و در این زمینه نظریات و الگوهایی نیز ارائه نموده اند که به نظر می رسد لیچ توانسته الگویی نسبتا جامع ارائه نماید. از این رو، با توجه به خصلت آشنازدا و مبهم نقاشی مدرن، هدف این پژوهش، شناسایی و تحلیل انواع گونه های هنجار گریزی در برخی از نقاشی های مدرن بر اساس الگوی لیچ است. پرسش مطرح شده این است که کدام یک از روش های هنجار گریزی مورد نظر لیچ در نقاشی های مدرن قابل شناسایی است؟ روش این پژوهش توصیفی - تحلیلی و تطبیقی است و اطلاعات به روش کتابخانه ای گردآوری شده است. نتیجه اینکه از آنجاکه یکی از خصلت های اصلی هنر و بخصوص نقاشی مدرن، آشنایی زدایی و برجسته سازی در زمینه فرم و محتوی است؛ در برخی از نقاشی های مدرن با انواع هنجار گریزی های مورد نظر لیچ یعنی آوایی (استفاده از عناصر بومی)، نوشتاری (برهم زدن ساختار اشکال)، نحوی (جابجایی اشکال از جای اصلی و واقعی شان) و معنایی (تغییر معنای آشنا) روبرو می شویم.

کلمات کلیدی:

هنجار گریزی، برجسته سازی، آشنایی زدایی، لیچ، نقاشی مدرن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1774707>

